

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U DOBOJU
Broj: 85 0 K 103269 23 K 2
Doboj, 4. 9. 2023. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Osnovni sud u Doboju, sudija Tomislav Kljajić, uz učešće Darjane Tomić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. Đ. zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190 stav 2 u vezi sa stavom 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, povodom optužnice Okružnog javnog tužilaštva u Doboju broj T15 0 KT 0032529 21 od 14. 12. 2021. godine, koja je precizirana na pretresu od 30. 8. 2023. godine, nakon održanog glavnog pretresa u prisustvu tužioca OJT Doboj Nataše Krstić, optuženog S. Đ. i njegovog branioca R. S., advokata iz Doboja, donio je 4. 9. 2023. godine i javno objavio sljedeću

PRESUDU

Optuženi S. Đ., zvani „S.“, sin V. i majke M., rođena Đ., rođen . godine u Doboju, nastanjen u Doboju u ulici, grad Doboj, pismen, sa završenom ... školom, po zanimanju ..., po nacionalnosti __, državljanin RS-BiH, JMBG, do sada neosuđivan,

KRIV JE

ŠTO JE:

dana godine, oko 13,30 časova, u ulici ..., grad Doboj, u hodniku ispred ulaznih vrata stana u kojem stanuje, nakon kraće verbalne prepirke sa oštećenom bivšom vanbračnom suprugom S. T. prema kojoj se bezobzirno ponašao dok su bili u vanbračnoj zajednici te istu i fizički napadao, zbog čega je došlo i do prekida vanbračne zajednice, a koja je došla kako bi se sa istim dogovorila oko priznanja djeteta, viđanja i alimentacije, pa u namjeri da primjenom nasilja i bezobzirnim ponašanjem ugrozi tjelesni integritet oštećene S. T. koristeći oruđe pogodno da tijelo teško povrijedi jer je držao u ruci manju sjekiru sa metalnim sječivom i drvenom drškom dužine oko 50 centimetara, sjekirovom zamahnuo u pravcu oštećene, a potom odbacio sjekiru u hodnik svog stana, te oštećenu uhvatio u predjelu vrata i zadao joj jedan udarac rukom u predjelu glave, od kojeg udarca je oštećena tijelom udarila o zid, nanijevši joj na takav način povrede u vidu nagnječine regije vrata i leđa,

dakle, bezobzirnim ponašanjem ugrozio tjelesni integritet člana svoje porodice, a prilikom preduzimanja bezobzirnog ponašanja koristio oruđe pogodno da tijelo teško povrijedi,

čime je učinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 2 u vezi sa stavom 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske,

pa Sud optuženom na osnovu istog zakonskog propisa uz primjenu odredaba čl. 43 i 46 Krivičnog zakonika Republike Srpske, i z r i č e

KAZNU ZATVORA

u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Na osnovu člana 108 stav 3 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske oštećena T. S. se upućuje da imovinskopравни zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku.

Na osnovu člana 99 stav 4 ZKP RS optuženi se oslobađa troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Obrazloženje

Okružno javno tužilaštvo Doboj optužnicom broj T15 0 KT 0032529 21 od 14.12.2021. godine optužilo je S. Đ.a zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Pomenuta optužnica potvrđena je rješenjem sudije za prethodno saslušanje ovog suda broj 85 0 K 103269 21 Kps od 20.12.2021. godine, a na ročištu za izjašnjenje o krivici održanom 29.3.2022. godine optuženi se izjasnio da nije kriv, a nakon održanog glavnog pretresa na kojem su izvedeni dokazi optužbe

Nakon provedenog glavnog pretresa i donošenja Presude Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 K ___ K od 21. 9. 2022. godine, u žalbenom postupku Okružni sud u Doboju donio je Rješenje br. 85 0 K ___ 23 Kž od 16. 6. 2023. godine kojim se žalba branioca optuženog uvažava, pomenuta Presuda Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 K ___ K od 21. 9. 2022. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje uz uputstvo da prvostepeni sud u ponovljenom postupku otkloni nedostatke na koje je ukazano rješenjem br. 85 0 K ___ Kž od 16. 6. 2023. godine - da ocijeni odlučnu činjenicu da li je optuženi izvršio krivično djelo sa umišljajnim oblikom vinosti (direktnim ili eventualnim umišljajem), te da krtičkom ocjenom svih izvedenih dokaza i rezultata do kojih na osnovu takve ocjene dođe, a cijeneći pri tome i prigovore žalbe koje zbog navedene bitne povrede zakona Okružni sud u Doboju nije ni mogao uzeti u razmatranje, donese novu i na zakonu zasnovanu presudu.

Na ponovljenom glavnom pretresu izvedeni su dokazi optužbe, na saglasan prijedlog tužilaštva i odbrane pročitani su zapisnici sa ročišta 1. 9. 2022. godine na kojima su u svojstvu svjedoka oštećena T. S., zatim svjedokinja M. Đ. i vještak sudske medicine dr D. N., a izvedeni su i materijalni dokazi uvidom i čitanjem zapisnika o saslušanju svjedoka T. S. Policijska stanica Doboj 1 broj broj: 14-01/2-_/21 od 21.02.2021. godine, nalaza sudsko-medicinskog vještačenja izvršeno u JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske od 31.8.2021. godine uz naredbu za vještačenje broj T15 0 KT 0032529 21 od 27.7.2021. godine, prijave o povređivanju JZU Bolnica „Sveti apostol Luka" na ime T. S. i fakture broj 766/21 od 31.8.2021. godine, zapisnika o privremenom oduzimanju predmeta uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta bez naredbe suda Policijske stanice Doboj 1 od 21.2.2021. godine na ime S. Đ., potvrde o predaji predmeta OJT Doboj uz KOP broj 30/21 i potvrde o primljenim predmetima u sud na čuvanje, zapisnika o ispitivanju osumnjičenog PS Doboj 1 broj: 14-01/2-188/21 od 22.2.2021. godine, kao i izvoda iz kaznene evidencije na ime S. Đ. Policijska uprava Doboj broj: 14-02/1-234.1-_/21 od 1.3.2021. godine, te pročitani zapisnici sa ročišta od 13. 9. 2022. godine na kojem je odbrana izvela dokaz saslušanjem optuženog S. Đ. u svojstvu svjedoka.

U završnoj riječi tužilaštvo, a nakon što je preciziralo optužnicu dana 30. 8. 2023. godine, za šta odbrana nije tražila dodatno vrijeme za pripremu odbrane, izjavilo je da smatra da je izvedenim dokazima dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, predlažući da ga sud oglasi krivim i kazni po zakonu.

Branilac optuženog u završnoj riječi istakao je da tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi S. Đ. počinio predmetno krivično djelo ističući da u konkretnom slučaju a po “osnovnoj” i izmijenjenoj optužnici nema uopšte bezobzirnog ponašanja od strane optuženog S. Đ. i njegove radnje su trajale sam nekoliko sekundi, da takva radnja koja je trajala samo nekoliko sekundi, koja je u neku ruku u afektu jer je prouzrokovana radnjama oštećene-dolazak pred stan, galama, traženje za izdržavanje a da nije ni utvrđeno očinstvo i drugo, ne može se podvesti pod bezobzirno ponašanje niti to proizilazi iz konkretnog i cjelokupnog stanja stvari, da cilj optuženog nije ni u jednom momentu nije bio taj da vrši bezobzirno ponašanje prema svom članu porodice i to je optuženi jasno pred sudom objasnio, sam način i tok dešavanja, a iz čega se vidi da nema umišljaja za počinjenje djela niti iz može izvući zaključak iz konkretnog stanja stvari da postoji umišljaj već je cilj oštećene vidljiv iz ponašanja i riječi na odlasku s kritične lokacije kada je rekla optuženom i njegovoj majci da će dobiti krivičnu prijavu, da oštećena do današnjeg dana nije pokrenula bilo kakav postupak pred sudom za utvrđivanje očinstva, izdržavanje djeteta i slično te da se u tim okolnostima, na bazi objektivnog kriterijuma, ponašanje optuženog u krivičnopravnom smislu ne može se podvesti pod bezobzirno ponašanje, da optuženi nije koristio sjekiru prilikom navodnog vršenja bezobzirnog ponašanja da bi se radilo o kvalifikovanom djelu, a i sama oštećena govori da to optuženi nije činio, to jest da je držao sjekiru iza sebe, a jasno je ukazano da cilj optuženog nije bio da sjekirom nanosi bilo kakvu povredu.

Optuženi je u završnoj riječi izjavio da se pridružuje završnoj riječi koju je naveo branilac, uz napomenu da ga je oštećena i njena majka izvela s psihijatrije, te se upitao otkud im pravo na to kao i pravo doktora da ga pusti na njihov zahtjeva, te kako je moguće da se samo liječi tro dana od takvih problema, navodeći da se na sreću sjetio istine koju je ispričao sudu.

Sve naprijed navedene dokaze sud je cijenio pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a sve u smislu člana 295. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske (ZKP RS) pa je nakon takve ocjene dokaza, u ponovljenom postupku uzimajući u obzir upute Okružnog suda u Doboju date u Rješenju br. 85 0 K ___ Kž od 16. 6. 2023. godine, izveo zaključak da su se u radnjama optuženog stekla sva obilježja krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 2. u vezi stava 1. istog člana Krivičnog zakonika Republike Srpske (KZ RS) na način kako je to činjenično opisano u optužnici.

U KZ RS krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. KZ RS propisano je na sljedeći način: „ Ko primjenom nasilja, prijetnjom da će napasti na život ili tijelo, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava spokojstvo, tjelesni integritet ili duševno zdravlje člana svoje porodice ili porodične zajednice kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine”, stav 2. istog člana glasi: “Ako je pri izvršenju djela iz stava 1. ovog člana korišteno oružje, opasno oruđe ili drugo sredstvo pogodno da tijelo teško povrijedi ili zdravlje naruši, učinilac će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.”

T. S., oštećena, je prilikom saslušanja na glavnom pretresu izjavila da je sa optuženim bila u vanbračnoj zajednici 4 godine, da su stanovali u iznajmljenom stanu, kada je došlo do prekida vanbračne zajednice, te da je oštećena u tom periodu bila u sedmom mjesecu trudnoće. Odgovarajući na pitanja tužioca oštećena je navela da je optuženi u kritičnom periodu bio ovisnik o drogama i da je zbog neimaštine došlo do napada na nju dok je bila u drugom stanju, zbog čega je i napustila vanbračnu zajednicu, te da joj je optuženi tokom svađe udario šamar. Nakon napuštanja vanbračne zajednice bila je u kontaktu sa optuženim ali nisu bili zajedno, a nakon što se dana 1.2.2019. godine porodila, došlo je do pomirenja i to je trajalo do aprila 2019. godine kada je optuženi uhapšen i kada je boravio na psihijatriji. Nakon izlaska sa psihijatrije

optuženi je par dana boravio kod oštećene sve do 2.5.2019. godine kada je otišao i tada se završio svaki kontakt sa optuženim. Oštećena je navela da optuženi nikada nije priznao svoje dijete, a da se ona pokušavala sa optuženim dogovoriti oko viđanja djeteta, da je optuženi jednom tražio da oštećena dovede dječaka, kada je dječak imao već godinu dana i da je oštećena dječaka dovela kod optuženog u stan, gdje je optužni dječaku dao pravi pištolj. Navela je i da je prilikom razgovora sa svojim advokatom rekla da ne želi da optuženi prizna svoje dijete kako ne bi imala problema, ali bi voljela da njegovo dijete zna ko mu je otac i da ima nešto od njega, a da joj je advokat savjetovao da razgovara sa optuženim kako ne bi morali ići u sudski postupak. Takođe je navela da je ona optuženog intenzivno tražila ali bezuspješno, nakon čega je njena majka sreća majku optuženog, koja joj je rekla gdje se optuženi nalazi i da oštećena dođe na adresu na kojoj optuženi živi, a da je isti dan otišla sa dječakom na adresu koju je navela majka optuženog, ali joj nisu otvorena vrata, a navela je da se ne sjeća datuma kada je to bilo ali da se sjeća da su taj dan bili izbori. Na upit tužioca navela je da je sutradan ponovo sama otišla do stana u kojem živi optuženi, zvonila i bila uporna da joj se vrata otvore, prilikom čega je optuženi izašao sa sjekirom, a njegova majka ga je vukla i govorila da stane. U jednoj ruci je držao sjekiru i krenuo njome da udari oštećenu, a njegova majka, koja je bila iza njega, izašla je za njim, vukla ga sebi i zaustavljala u namjeri da oštećenu udari sjekirom, prilikom čega ju je optuženi drugom rukom udario pesnicom ili šamarom, u šta oštećena nije bila sigurna i tada je udarila glavom o zid na način da je udarila zadnjim dijelom glave a leđa su bila naslonjena na zid. Takođe je navela da joj je optuženi rekao da se više nikada ne pojavljuje tu, a da joj je majka optuženog rekla da bježi jer će je optuženi ubiti. Tužilac ju je pozvao da pojasni razliku iz izjave iz policije u kojoj je navela "u jednom momentu S. se otrgnuo od svoje majke, zaletio se, te me svojim rukama uhvatio u predjelu mog vrata, nakon čega me jednom svojom rukom udario u predjelu glave, od čega sam ja udarila glavom u zid" i iskaz dat na glavnom pretresu da joj je optuženi zadao udarac, kao i iskaz u dijelu "kada sam pozvonila S. mi je otvorio vrata sa sjekirom u desnoj ruci, te odmah sa vrata istom zamahnuo da me udari". Pojasnila je da je tačno da je optuženi otvorio vrata sa sjekirom u desnoj ruci, da ju je potom rukom uhvatio za vrat, gurnuo uz zid, pustio rukom vrat i udario tom rukom, a u drugoj ruci je držao cijelo vrijeme sjekiru, a da ga je njegova majka spriječila u namjeri da je udari. Odgovarajući na pitanja odbrane oštećena je navela da joj je optuženi govorio da neće da prizna dijete, da je ona samo jednom otišla kod optuženog i da je optuženi godinu dana prije viđao dijete i nakon rođenja djeteta je provodio vrijeme sa djetetom. Dalje je navela da osim kritičnog dana nije nikako dolazila kod optuženog i da nisu imali nikakav kontakt, te da je majka optuženog rekla majci oštećene da dođe na adresu na kojoj boravi optuženi iz razloga što je oštećena razgovarala sa advokatom i što želi da njeno dijete zna ko mu je otac. Navela je da je kritičnog dana zadobila povredu vrata koja ju je boljela i da je nosila okovratnik 7 dana.

Iskaz oštećene, sud u cjelosti prihvata istinitim jer se podudara u odlučnim činjenicama da je ____ godine oko __ časova oštećena došla ispred stana optuženog u ulici__ u Doboju, da je optuženi otvorio vrata držeći u desnoj ruci sjekiru, da je zamahnuo istom u pravcu oštećene, da je nakon toga istu uhvatio u predjelu vrata, nakon čega je zadobila jedan udarac u predjelu glave zbog čega je i udarila glavom od zid.

Ovakav iskaz potvrđuje i iskaz oštećene dat na Zapisniku PS Doboj 1 broj: 14-01/2-___/21 od 21.2.2021. godine, a koje je sud cijenio kao objektivan i zakonito pribavljen i na osnovu njega utvrdio lice mjesta gdje je krivično djelo izvršeno.

Da je kritične prilike oštećena T. S. zadobila povredu nagnječenja regije vrata i leđa, sud utvrđuje i na osnovu nalaza i mišljenja vještaka dr D. N., a po naredbi OJT u Doboju, koje je dostavilo kompletan spis u kojem se od medicinske dokumentacije na ime T. S. nalazila prijava

o povređivanju JZU Bolnica "Sveti apostol Luka" u Doboju broj 2463 od 21.2.2021. godine. Vještak dr N. je pored pisanog nalaza, iznio svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu, te je naveo: da iz navedene medicinske dokumentacije proizilazi da je oštećena T. S. predmetnog događaja zadobila povrede u vidu nagnječenja regije vrata i leđa. S obzirom da se radi o površinskim povredama kože i potkožnih mekih tkiva da nije bilo kakvih indicija o povređivanju unutrašnjih organa ili koštano zglobnih struktura, da su nagnječenja pojedinačno i skupno imala osobinu tjelesne povrede, a nastala su dejstvom tupo-tvrde mehaničke sile u konkretnoj situaciji, najvjerovatnije hvatanjem šakom za vrat i odgurivanjem tijela, pri čemu je oštećena leđima kontaktira tupo-tvrdu prepreku npr. zid ili nešto slično. Sud je nalaz vještaka prihvatio stručnim i objektivnim jer nije imao razloga za suprotno i na nalazu vještaka zasnovao činjenice da je oštećena zadobila povrede opisane u optužnici. Odgovarajući na pitanja odbrane vještak je naveo da su povrede kod oštećene mogle nastati na različite načine i da se hipotetički mogu nabrajati mnogobrojni zamišljeni mehanizmi povređivanja, međutim, prilikom izrade nalaza i mišljenja vještak se u vještačenu izjašnjava u pogledu iznesenih stavova i opisa i načina konkretnog događaja u predmetnoj dokumentaciji u smislu da li je to podoban mehanizam, da je ljekar bolnice u Doboju povrede kod oštećene dijagnostifikovao kao nagnječenja što podrazumijeva da je inspekcijom dakle pregledom uočio promjene na površini kože. Nadalje, odgovarajući na pitanja odbrane vještak je naveo da nije vršio pregled oštećene jer to ne bi ni imalo smisla, da su navedene povrede prolaznog karaktera i da u roku od nekoliko dana ili nedelju, dvije prolaze bez bilo kakvih trajnih posledica ili ožiljaka, a po pravilu struke ljekar bolnice u Doboju je trebao da u konkretnoj situaciji opiše izgled povrede pored same dijagnoze, ali nažalost u ovom slučaju to nedostaje i jedina dilema može biti da li se zaista radilo o nagnječenju ili eventualno krvnom podlivu ili oguljotini, međutim to ne mijenja kvalifikaciju povređivanja koja je u svakom slučaju laka tjelesna povreda, a da vještak koji vrši vještačenje povreda nema ni razloga, a ni pravo da sumnja u istinitost nalaza i dijagnoze ljekara hirurga.

Navedeno vještačenje sud je cijenio kao objektivno i dato od strane vještaka kvalifikovanog za ovu oblast medicine i na osnovu njega utvrdio karakter i težinu povrede koju je oštećena zadobila kritične prilike, način nastanka i činjenice da povreda kod oštećene ima karakter lake tjelesne povrede. Sud je cijenio i ostalu medicinsku dokumentaciju i istu prihvatio kao objektivnu a koja je poslužila i vještaku dr N. kao osnov za davanje svog nalaza i mišljenja.

Tokom postupka saslušana je i M. Đ., majka optuženog, koja je nakon što je poučena na zakonske odredbe člana 148. stav 1. tačka b) ZKP RS, izjavila da želi da svjedoči, te je navela da oštećenu T. S. poznaje, da je određeno vrijeme živjela sa njenim sinom i da je do prekida vanbračne zajednice došlo kada se oštećena porodila. Opisala je da su kritičnog dana bili izbori, da je ona došla kući i ušla u kuhinju da pravi ručak, nakon izvjesnog vremena neko je pozvonio na interfon, ona je izašla na balkon i provirila da vidi ko zvoni, vidjela je T. i ušla u stan, a u međuvremenu S. je ušao u kupatilo da se ošiša i istušira. Navela je da je T. ponovo pozvonila na interfon na ulazu zgrade, nakon čega je ona obavijestila optuženog da T. zvoni, a on je njoj rekao da ne otvara vrata jer T. stalno dolazi i uznemirava ih, te da nije htjela da otvori pošto joj je S. tako rekao, a i zbog toga što znajući T. da bi je mogla ugurati u stan samo da uđe, da nešto napravi i da ih izrevoltira. Takođe je navela da je T. odjednom prestala da zvoni, došla je do stana na vrata gdje stanuju, počela ponovo da zvoni i to dug pritisak zvona, pa je onda počela da lupa na vrata, da li rukama, nogama, da se ona toliko uznemirila, da je T. nastavila sa lupanjem i zvonjenjem najmanje 15 minuta. S. je bio u kupatilu, šišao se i tuširao za to vrijeme, nakon čega je izašao iz kupatila, ušao u sobu, obukao se i krenuo prema izlaznim vratima stana, otključao ih, izašao i tada su optuženi i oštećena počeli da se prepiru. Navodi da ih nije vidjela nego da je čula njihovu svađu, jer je bilo glasno i bučno i bilo ju je sramota da otvori čak i od komšije. Na pitanje tužioca navela je da je S. za sobom zatvorio vrata kada je izašao, da je ona

potom izašla da otvori vrata i da im kaže da prestanu zbog komšija jer je sramota da se svađaju, a da je u tom momentu vidjela da S. stoji i drži sjekiricu iza leđa. Ona im je govorila da prestanu, takođe je rekla oštećenoj T. da ide, nakon čega joj je optuženi S. rekao da uđe u stan, što je i učinila, optuženi je ušao za njom i ostavio sjekiru u hodnik, ne sjeća se da li je optuženi nakon toga zatvorio vrata, navodi da je ponovo izašao napolje i govorio T. da ide, da ih više ne uznemirava i da sve što želi traži putem suda, nakon čega se vratio u stan a T. je silazeći niz stepenice rekla „sad ćeš dobiti prijavu u policiji“. Navela je da je nakon nekog vremena policija došla na vrata, rekli su optuženom da ima prijavu, sačinili zapisnik, uzeli sjekiru i rekli optuženom da pođe s njima u stanicu, što je optuženi i učinio. Na upit odbrane navela je da je oštećena dolazila nekoliko puta i prije kritičnog događaja, kao i da je dolazila njoj na posao, a da joj je ona rekla na kojoj adresi stanuje optuženi. Takođe je navela da nije razgovarala sa majkom oštećene.

Iskaz svjedoka M. Đ. sud je cijenio istinitim u određenim dijelovima a kojim se potvrđuje iskaz oštećene i iskaz optuženog, koji se odnosi na kritični događaj odnosno na dolazak oštećene do stana optuženog, da je optuženi držao u desnoj ruci sjekiru, dok u ostalom dijelu iskaz nije prihvatio iz razloga, a po njenoj izjavi, što nije vidjela cjelokupni događaj a koji je suprotan iskazu oštećene.

Imajući u vidu da je svjedok majka optuženog, iskaz ove svjedokinje u dijelu u kojem je suprotan iskazu oštećene, sud nije prihvatio jer nalazi da je svjedokinja kao majka optuženog imala interes da svjedočenjem zaštititi optuženog sina od sankcije i u tom dijelu iskaz svjedokinje koji je u suprotnosti s dokazima tužilaštva, sud nije prihvatio jer ga je ocijenio pristrasnim i neobjektivnim.

Odbrana je saslušala u svojstvu svjedoka optuženog S. Đ. a koji je na glavnom pretresu izjavio da je T. došla na vrata, da je lupala, da je tog dana čistio sobu i da je imao sjekiru na balkonu kojom je iscijepao sto od kompjutera kako bi ga iznio na smeće, da je sjekira bila kraj vrata koju je uzeo kada je otvorio vrata ispred kojih je bila T., da je zamahnuo sjekirom da je prepadne, da ju je gurnuo samo rukom i da mu je rekla da će dobiti prijavu i da je otišla. Na pitanje branioca da pojasni i detaljnije objasni kako je gurnuo T., da li je pala i da li je zadobila povrede optuženi je naveo da nije pala, da ju je samo gurnuo i da je nije uhvatio za vrat, da nije vidio da je udarila od zid i da je zadobila povrede. Dalje je naveo da nije imao namjeru da je povrijedi nego samo da je otjera i da je sjekiru držao iza leđa dok je ona pričala. Na pitanje tužioca naveo je da je jednom zamahnuo sjekirom u pravcu T., da ju je odgurno posle tog zamaha, da nije vidio da je udarila od zid. Na predloženi zapisnik o ispitivanju osumnjičenog dat u PS Doboj od 22.2.2021. godine optuženi je potvrdio da je njegov potpis na istom i na predloženi dio zapisnika koji glasi „otvorio vrata stana a pri tome u ruci držao manju sjekiru sa kojom sam mahnuo par puta ispred sebe a sve u namjeri da prestrašim T.“ izjavio je da misli da je jednom zamahnuo jer je bio u huji ali da je nije udario sjekirom. Na pitanje tužioca optuženi je izjavio da je sjekiru uzela policija.

Dovodeći u vezu iskaz optuženog datog na glavnom pretresu u dijelu koji mu je predložen sa Zapisnika PS Doboj 1 broj: 14-01/2-188/21 od 22.2.2021. godine, sud je utvrdio da se podudara u pogledu odlučnih činjenica i sa iskazom oštećene koji je dat na glavnom pretresu, a kojim je optuženi potvrdio da je oštećena došla ispred njegovog stana, da je u tom momentu držao u desnoj ruci sjekiru, da je zamahnuo istom u pravcu oštećene i da ju je gurnuo, čime je djelimično i priznao izvršenje djela koje mu se stavlja na teret.

Da je optuženi kritične prilike imao sjekiru proizilazi iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta bez naredbe suda, na ime S. Đ., PS Doboj 1 broj: 14-01/2-___/21 od 21.2.2021. godine. Istom potvrdom se potvrđuje da je od optuženog oduzeta sjekira sa metalnim sječivom i drvenim sjekirištem dužine oko 50 cm, koja je po ocjeni suda, pogodna za teško povređivanje.

Odbrana je u završnoj riječi navela da u konkretnom slučaju po “osnovnoj” i izmijenjenoj optužnici nema uopšte bezobzirnog ponašanja od strane optuženog S. Đ. i njegove radnje su trajale samo nekoliko sekundi, da takva radnja koja je trajala samo nekoliko sekundi, koja je u neku ruku u afektu, jer je prouzrokovana radnjama oštećene-dolazak pred stan, galama, traženje za izdržavanje a da nije ni utvrđeno očinstvo i drugo, ne može se podvesti pod bezobzirno ponašanje niti to proizilazi iz konkretnog i cjelokupnog stanja stvari, da cilj optuženog nije ni u jednom momentu nije bio taj da vrši bezobzirno ponašanje prema svom članu porodice i to je optuženi jasno pred sudom objasnio, sam način i tok dešavanja, a iz čega se vidi da nema umišljaja za počinjenje djela niti iz može izvući zaključak iz konkretnog stanja stvari da postoji umišljaj već je cilj oštećene vidljiv iz ponašanja i riječi na odlasku s kritične lokacije kada je rekla optuženom i njegovoj majci da će dobiti krivičnu prijavu, da oštećena do današnjeg dana nije pokrenula bilo kakav postupak pred sudom za utvrđivanje očinstva, izdržavanje djeteta i slično te da se u tim okolnostima, na bazi objektivnog kriterijuma, ponašanje optuženog u krivičnopravnom smislu ne može se podvesti pod bezobzirno ponašanje, da optuženi nije koristio sjekiru prilikom navodnog vršenja bezobzirnog ponašanja da bi se radilo o kvalifikovanom djelu, a i sama oštećena govori da to optuženi nije činio, to jest da je držao sjekiru iza sebe, a jasno je ukazano da cilj optuženog nije bio da sjekirrom nanosi bilo kakvu povredu.

Kada se iskaz oštećene dovede u vezu sa nalazom i mišljenjem vještaka za sudsku medicinu, sa iskazom optuženog koji nije sporio da je kritične prilike došlo do verbalnog, a nakon toga i fizičkog sukoba sa oštećenom, odnosno da je zamahnuo sjekirrom u namjeri da je prepadne a ne povrijedi, da ju je gurnuo rukom, nema nikakve sumnje da je optuženi učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Pri takvom stanju stvari, lišeni su svakog osnova i navodi odbrane u pogledu nalaza i mišljenja ljekara da nisu detaljno opisane povrede jer tjelesne povrede jesu opisane u nalazu i mišljenju ljekara i prigovori odbrane na nalaz i mišljenje ljekara, prema ocjeni suda, usmjereni su da u cilju odbrane optuženog obezvrijede ovaj objektivni i stručni nalaz i mišljenje kako ga je sud ocijenio.

Takođe, valja napomenuti da samo tjelesne povrede nisu jedino obilježje konkretnog djela - već je bezobzirno ponašanje koje se manifestuje zamahivanjem sjekire prema oštećenoj a potom guranje oštećene kojom prilikom je došlo do ugrožavanja njenog tjelesnog integriteta samo biće krivičnog djela.

Takođe, ne može se smatrati zanemarljivo opasnim djelom jer je štetna posljedica nastupila a što proizilazi iz činjeničnog opisa optužnice koji je potvrđen prihvaćenim dokazima tužilaštva.

Optuženi je prema ocjeni suda u konkretnom slučaju učinio krivično djelo s direktnim umišljajem jer iz radnji optuženog koje su navedene u optužnici a koje su u dosadašnjem dijelu obrazloženja opisane decidno proizilazi da je on bio svjestan zakonskih obilježja navedenog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 2 u vezi sa stavom 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, te da je htio njegovo izvršenje jer to prema ocjeni suda nedvojbeno proizilazi iz radnji optuženog prema oštećenoj - zamahivanje sjekire prema

oštećenoj a potom guranje oštećene kojom prilikom je došlo do ugrožavanja njenog tjelesnog integriteta, pa je samim tim i krivično odgovoran, budući da nije bilo okolnosti koje bi ukazivali na neki od zakonskih osnova koji isključuju krivičnu odgovornost optuženog.

Odlučujući o krivičnoj sankciji sud je na strani optuženog cijenio sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu iste, pa je kao olakšavajuće okolnosti našao da optuženi nije ranije osuđivan, što je evidentno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime S. Đ. Policijska uprava Doboj broj: 14-02/1-234.1-___/21 od 1.3.2021. godine, dok otežavajuće okolnosti sud nije našao.

Cijeneći sve naprijed navedene okolnosti, sud je optuženom u konkretnom slučaju za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, uz primjenu odredaba člana 43. i 46. istog zakonskog propisa izrekao kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, nalazeći da se ovakvom sankcijom može u potpunosti postići svrha kažnjavanja i da je ista adekvatna okolnostima u konkretnoj stvari.

Na osnovu člana 100. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske sud je optuženog oslobodio obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka propisanih članom 96. stav 2. tačke a) do đ) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske te je odlučeno da pomenuti troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, a na osnovu člana 108. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske uputio oštećenu T. S. da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku.

Zapisničar
Darjana Tomić

Sudija
Tomislav Kljajić

Pouka o pravu na izjavljivanje pravnog lijeka: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Okružnom sudu u Doboju, putem ovog suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranku.